

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.366 van 4 november 1997
in de zaak A. 39.231/XII-55.**

In zake : Ingrid HEYLEN,
wonende te WILRIJK,
Ringlaan 108

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
2. het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen,
thans het Universitair Centrum Antwerpen
(UCA).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ingrid HEYLEN op 4 augustus 1988 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de examenverrichtingen van het door het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen georganiseerd examen A 327 voor toelating tot de stage in de betrekking van correspondent";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories van de verzoekende partij en van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN DEN HOLE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de Belgische Staat, thans de Vlaamse Gemeenschap, geen enkel aandeel heeft gehad in de totstandkoming van het bestredene; dat deze overheid dus buiten de zaak moet worden gesteld;

2. Overwegende dat het examen waar het beroep betrekking op heeft, een vergelijkend examen is georganiseerd door het RUCA, verwerende partij, met het oog op de toelating tot de stage als correspondent of adjunct-correspondent; dat verzoekster slaagde en gerangschikt werd als 20e;

3.1. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift als voorwerp van haar vordering aanduidt "de examenverrichtingen" van het door het RUCA georganiseerd examen A 327 voor toelating tot de stage als correspondent;

Overwegende dat de verwerende partij daaruit concludeert dat het beroep niet ontvankelijk is; dat haar betoog als volgt luidt :

"Deze examenverrichtingen op zich vormen geen uitvoerbare beslissing doch slechts een materiële handeling die als basis dient voor de bevoegde overheid om een beslissing te treffen, zijnde de toelating tot de stage of benoeming van een of meerdere personen in een welbepaalde functie.

Dienvolgens zijn de bestreden examenverrichtingen niet vatbaar voor vernietiging.

Enkel de benoemingsbeslissing en/of beslissing tot toelating tot de stage in een bepaalde functie door de overheid kan, indien daartoe grond zou bestaan, quod non, vatbaar zijn voor vernietiging.";

3.2. Overwegende dat het vergelijkend examen waar het over gaat, georganiseerd blijkt te zijn met toepassing van het koninklijk besluit van 30 oktober 1971 tot vaststelling van het statuut van het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksuniversiteiten, de rijksfaculteit en het rijksuniversitair centrum; dat krachtens artikel 11 van dat besluit de deelnemers aan het examen die het vereiste minimumaantal punten behaalden doch niet in batige volgorde werden gerangschikt, onder bepaalde voorwaarden tot de stage worden toegelaten in betrekkingen die vacant worden binnen de vierentwintig maanden die volgen op de maand waarin het proces-verbaal van het vergelijkend examen werd afgesloten; dat derhalve het slagen voor het examen niet noodzakelijk moet uitlopen op een toegelaten worden tot de stage, maar ook alleen als resultaat kan hebben het opgenomen worden in een wervingsreserve; dat het betoog van de verwerende partij dus niet overtuigt; dat het immers alleen dan gegrond zou kunnen zijn wanneer de toelating tot de stage het enige eindpunt was van een complexe administratieve verrichting waarvan de examenverrichtingen deel uitmaken; dat nu dat niet zo is, men wel voor een complexe administratieve verrichting staat waarvan de door verzoekster bestreden examenverrichtingen deel uitmaken, maar waarvan de eindbeslissing de beslissing is waarbij een aantal deelnemers in een wel

bepaalde volgorde geslaagd worden verklaard en een aantal anderen niet geslaagd; dat in haar verzoekschrift verzoekster haar belang hierin ziet dat ingevolge de door haar nagestreefde nietigverklaring van "de examenverrichtingen" een nieuw, ditmaal wettig verlopend, examen wordt georganiseerd; dat zodoende zij duidelijk genoeg te kennen geeft, dat zij de beslissing over de uitslag van het examen uit het rechtsverkeer verwijderd wil zien worden;

Overwegende dat de exceptie wordt afgewezen;

4.1. Overwegende dat de verwerende partij aan verzoekster het vereiste belang ontzegt; dat zij betoogt dat verzoekster zelf niet afdoende haar belang bewijst aangezien zij het slechts heeft over een "eventueel" in aanmerking komen voor tewerkstelling na een nieuw examen; dat zij voorts betoogt dat de examenverrichtingen voor verzoekster geen nadelige gevolgen hebben gehad, integendeel, aangezien ze geslaagd is; dat zij tenslotte betoogt : "De procedure van een examen heeft geen invloed op de beoordeling van de kandidaten";

4.2. Overwegende dat de mogelijkheid dat verzoekster bij een nieuw examen gunstiger gerangschikt wordt, volstaat om haar belang te funderen; dat in het algemeen de procedure gevolgd bij het houden van een examen maar al te zeer invloed kan hebben op de beoordeling der kandidaten; dat wel een of andere concrete procedurefout zulk een invloed niet gehad kan hebben; dat dit de vraag stelt naar de ontvankelijkheid van het annulatiemiddel dat op die procedurefout is gebaseerd, maar niet de ontvankelijkheid van het annulatieberoep zelve raakt; dat de exceptie wordt afgewezen;

5.1. Overwegende dat om haar beroep gegrond te doen verklaren, verzoekster de schending aanvoert van een aantal bepalingen uit het "reglement houdende

organisatie van aanwervingsexamens voor het administratief en technisch personeel van de Universiteit Antwerpen", uitgewerkt door het gemeenschappelijk bureau van de Universiteit Antwerpen (g.b.U.A.); dat de verweerende partij de toepasselijkheid van dit reglement niet betwist; dat ze wel stelt dat, bijaldien de door haar gevolgde examenprocedure in strijd was met dat reglement, verzoekster niet bewijst dat zulks de uitslag van het examen heeft beïnvloed;

Overwegende dat hierna één voor één de door verzoekster aangevoerde schendingen van vermeld reglement, hierna kortweg genoemd "het reglement", worden onderzocht; dat hierbij uiteraard de vraag niet uit het oog zal worden verloren of de schending, als die er zou zijn, de uitslag van het examen op een voor verzoekster ongunstige wijze had kunnen beïnvloeden;

5.2.1. Overwegende dat met betrekking tot de examenprogramma's verzoekster de schending aanvoert van artikel 2 van het reglement -volgens hetwelk het g.b.U.A. elk examenprogramma vaststelt-, van artikel 4 van het reglement -volgens hetwelk het g.b.U.A. voor elk examenprogramma de examenstof bepaalt- en van artikel 5, § 2 -volgens hetwelk elk wervingsexamen in twee fasen verloopt;

5.2.2. Overwegende dat op 13 april 1984 tussen de drie Antwerpse universitaire instellingen een overeenkomst werd gesloten met betrekking tot de "personeelsadministratie" van het administratief en technisch personeel; dat bij die overeenkomst beslissingsbevoegdheid werd toegekend aan het g.b.U.A.; dat echter artikel 2, § 2, van de overeenkomst bepaalt wat volgt :

"De regelingen en beslissingen van en voor elke instelling blijven echter van kracht; zolang en in de mate dat het g.b.U.A. daaromtrent niet anders beslist. Heeft een van de contracterende instellingen

een nieuwe beslissing omtrent een in artikel 1 bedoelde aangelegenheid nodig, dan meldt zij dit onmiddellijk aan de voorzitter van het g.b.U.A.; oordeelt de voorzitter dat het g.b.U.A. niet tijdig kan beslissen of blijkt dit uit een beraadslaging van het gemeenschappelijk bureau, is deze instelling voorlopig bevoegd om de beslissing te nemen.";

dat de verwerende partij terecht tegen het middel inbrengt dat met toepassing van die clause de voorzitter van het g.b.U.A. met een schrijven van 17 december 1986 haar gevraagd heeft te dezen zelf het examenprogramma vast te leggen; dat het middel niet gegrond is;

5.3.1. Overwegende dat met betrekking tot de oproep van de kandidaten verzoekster de schending aanvoert van artikel 13 van het reglement doordat het bericht tot aankondiging van het examen het tijdstip niet vermeldde waarop het examen vermoedelijk zal aanvangen;

5.3.2. Overwegende dat de verwerende partij de feitelijke juistheid van het middel betwist; dat op die betwisting echter niet moet worden ingegaan; dat, immers, verzoekster niet aantoont welk voor haar nadelig effect de beweerde onwettigheid heeft gehad;

5.4.1. Overwegende dat met betrekking tot de verrichtingen voorafgaand aan de examenzittingen verzoekster de schending aanvoert van artikel 19, artikel 21 en artikel 31 van het reglement;

5.4.1.1.1. Overwegende dat artikel 19 bepaalt dat aan syndicale organisaties die ertoe gerechtigd zijn een waarnemer af te vaardigen naar de examenzittingen, kennis wordt gegeven van plaats, datum en uur van de zittingen en dat deze kennisgeving tegelijkertijd met de oproep van de kandidaten tot het examen wordt verzonden; dat artikel 18 bepaalt dat deze oproep tenminste 14 kalenderdagen vooraf wordt gedaan; dat verzoekster

betoogt dat voor het examen van 11 juni 1988 de kandidaten werden opgeroepen met een schrijven van 27 mei 1988, de vakbondsorganisaties pas met een schrijven van 31 mei 1988;

5.4.1.1.2. Overwegende dat de Raad de vraag in het midden laat of verzoekster zich kan beroepen op de schending van aanspraken die als zodanig niet aan haar maar aan syndicale organisaties zijn verleend; dat immers als ze dat kan, ze nog moet bewijzen dat die schending haar heeft geschaad; dat ze dat niet bewijst en het ook kwalijk zou kunnen nu de syndicale organisaties vertegenwoordigd waren op het examen en hun vertegenwoordigers er zich niet over beklagd hebben dat de laattijdigheid van de hun toegestuurde uitnodiging hen in de uitvoering van hun opdracht heeft gehinderd;

5.4.1.2.1. Overwegende dat om de schending van artikel 21 van het reglement aan te tonen, verzoekster begint met zekere bepalingen uit dat artikel 21 te citeren, volgenderwijs :

"art. 21 : De examenkommissie bepaalt op welke wijze vragen, oefeningen, of soort onderwerpen voor te leggen aan de kandidaten worden vastgesteld. De leden zenden onder gesloten anonieme omslag vragen ... uiterlijk twee dagen voor de aanvang van het examen.";

Overwegende dat na dat citaat verzoekster schrijft :

"Bij brief van 31 mei 88 werden de leden van de examenkommissie A 327 verzocht hun vragen aan de Voorzitter te bezorgen. De voorzitter zelf diende mondeling en ter zitting de eigen vraag in en weerhield die bovendien.
Bij protest van één van de leden werd verwezen naar de rechten van de voorzitter (?) en de mogelijkheid om over aanvaarding van de gewraakte vraag te stemmen.
Deze werkwijze is een flagrante schending van het reglement.";

5.4.1.2.2. Overwegende dat de door verzoekster uitgebrachte commentaar de parafrase blijkt te zijn van een naamloos en niet gedateerd stuk dat ze bij haar verzoekschrift heeft gevoegd; dat aan zulk een bescheid niet de nodige bewijskracht kan worden toegekend;

5.4.1.3.1. Overwegende dat in artikel 31 van het reglement is bepaald :

"Geen enkele kandidaat mag zonder toestemming de examenzaal verlaten. Ook tijdens zijn oponthoud buiten de examenzaal staat de kandidaat onder toezicht.";

Overwegende dat verzoekster schrijft :

"Bij de organisatie van de derde proef van het examen A 327 dienden sommige kandidaten vijf uur te wachten. Zij kregen allen dezelfde vragen, maar konden de wachtzaal zonder problemen verlaten - ook nadat de secretaris daarop gewezen was. Zij waren dan ook in de mogelijkheid om contact te nemen met kandidaten die reeds eerder (gedurende het eerste uur) de proef hadden afgelegd. Hierdoor was het mogelijk dat niet alle kandidaten onder dezelfde voorwaarden (en zonder kennis van de vragen) aan de proef deelnamen.";

5.4.1.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"...

Immers de 3de proef van het examen betrof een sollicitatiegesprek met de examencommissie waarbij een aantal onderwerpen van algemene aard werden besproken teneinde de maturiteit en de algemene ontwikkeling van de kandidaat vast te stellen.

Een eventuele voorafgaandelijke kennis van de vragen die zouden worden gesteld doet bij een dergelijk soort proef geen afbreuk aan de gelijke behandeling van alle kandidaten en heeft op het resultaat van de proef dan ook geen enkele invloed.";

5.4.1.3.3. Overwegende dat in haar memorie van wederantwoord verzoekster repliceert :

"Waar gesteld wordt dat bij de derde proef een eventuele voorafgaandelijke kennis van de vragen -bij dergelijke proef- geen afbreuk doet aan de gelijke behandeling van alle kandidaten en evenmin invloed heeft op het resultaat van de proef wenst verzoekster dit met klem tegen te spreken. Alleen reeds het zich gerustgesteld voelen, dus het psychologisch kunnen inspelen op de vragen, is bij dergelijke proef van uitzonderlijk belang. Naast het kunnen voorbereiden van het antwoord heeft deze handelwijze ook invloed op het optreden (al of niet zelfverzekerd) van de kandidaat. Optreden dat ook bij de beoordeling van dergelijke proef in aanmerking genomen wordt.

Iemand die niet ter zitting, maar daarvoor, met de vragen geconfronteerd wordt, heeft zich -hoe kort de tijdsspanne ook was- reeds kunnen voorbereiden.";

5.4.1.3.4. Overwegende dat verzoekster niet aantoonde dat de beweerdde onwettigheid haar heeft geschaad doordat bepaaldelijk zij er het slachtoffer van is geweest,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De Vlaamse Gemeenschap wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 1900 zevenennegentig, door de XIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.